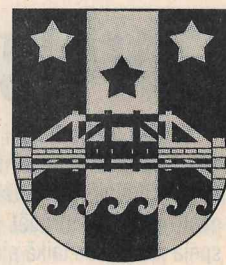

Mazsalacietis

«Liesmas» pielikums

2006. gada 21. jūlijā

Bezmaksas

Ir jauki, ka šādā karstā vasarā uzpūš kāda liega vēsmiņa. Un varbūt, ka tā aizpūtīs arī sliktās domas, kurām šādā vasarā nevajadzētu lauzties cilvēku prātos. Pašā vasaras vidū visa dzīvība

zied un zeļ. Tomēr tā nav tik stipra, kā varētu likties. Tā ir tik stipra kā akmens, bet tajā pašā laikā tik vārga kā putna spalva. Tā ir jāietin kādā mākonī un jāglabā, līdz vējš šo mākonī aizpūtīs.

Paskatieties apkārt un jūs ieraudzīsiet tik daudz dzīvības! Tā slēpjas gan savvaļā, gan arī pilsētas dzīvē.

Uz Mazsalacas ielām ir mazāk cilvēku nekā parasti, jo skolēni savu brīvlaiku bieži vien pavada kaut kur citur. Tomēr pilsētā ir sava veida rosiņa. Lai tā dzen uz priekšu ikkatru!

Ir jau arī dažas ne tik patīkamas lietas. Piemēram, krustojumā pilsētas centrā jau labu laiku asfaltā ir liela bedre. Un pagaidām neviens netaisās to salabot – vismaz tā īsti ne, jo ar «pāris saujām iebērtu šķembu» bedre nav aizlāpīta.

Parūpēsimies arī par savu pagalmu un dārzu! Sargāsim un laistīsim savus augus, lai karstajā saulē tie neizdegtu. Ja nu tomēr jau ir par vēlu, tad nopērciet sev par prieku kādu skaistu ziedu puķupodiņā. Piemēram, veikalā «Hedera» nesēn ieraudzīju skaistu nokareno petūniju, bet nevis tādu jau pierastu – sarkanīgu vai violetu, bet ar maziem, skaistiem dzelteniem baltiem ziedņiem. Ieprieciniet sevi! Kurš tad cilvēku var vēl labāk palutināt kā pats?

Arī citiem varam sagādāt prieku. Salabosim sen apsolīto sētu! Aiziesim kaut līdz veikalam, pasacīsim to īso «Paldies!». Tas ir pats vienkāršākais, ko varam izdarīt kāda labā.

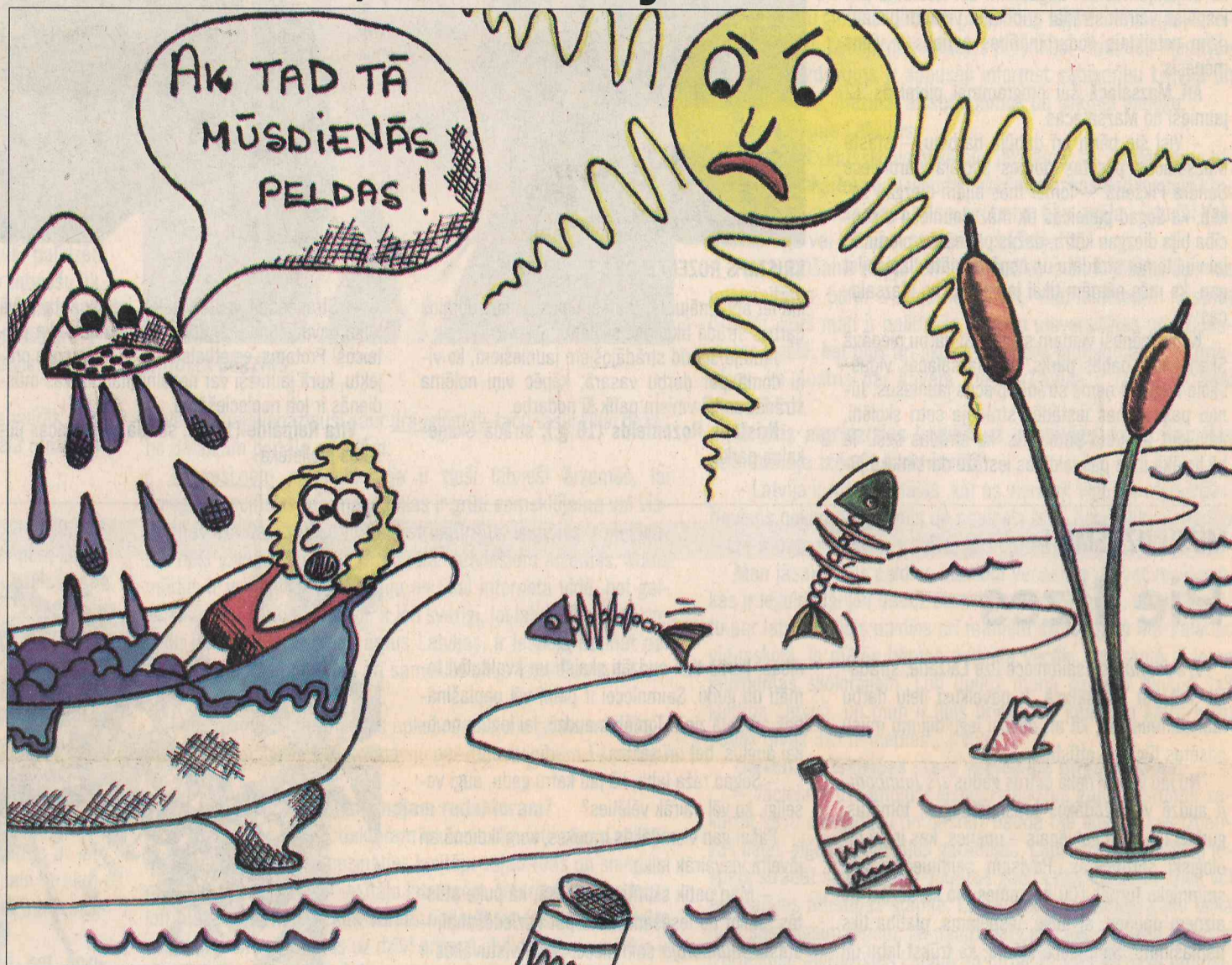
Vai esat pamanījuši, cik šogad raibi tauriņi? Arī dzīvnieku ir vairāk nekā parasti. Tāpēc bieži vien tie skrien pāri ceļam, un tad atliek braukt kādam vienaldzīgākam šoferim. Pēc tam tikai atkal var noteikt: «Pagalam ir!» Nesēn pie Lauksalacas ceļa uz lielceļa bija nobraukts mazs ezītis. Tāds «kunkulis» vien pāri bija palicis... Kur skrienat, šoferiņi?

Kādreiz domājam, cik Mazsalaca gan nepazīstama citiem! Bet tā nav! Mums taču ir Skaņaiskalns. Ja labi paskatāmies, pa Skaņākalna ceļu redzams viens lielais tūristu autobuss, otrs, tad atkal uz to pusi aizbrauc kāda automašīna. Tūristu netrūkst, un tas tikai nozīmē, ka **Mazsalacu pazīst** arī tālāk par vietējo pagastu robežām. Varbūt arī tāpēc beidzot var dabūt kādus suvenīrus ar pilsētas ievērojamākajām vietām?

Gaidot lietu, gribētos teikt, lai neaizmirstas saule, jo, lai cik karsta tā būtu – kad vēl ir bijusi tāda vasara kā šī! Jāizbauda prieki, kurus var baudīt tikai tagad: peldēšanās, basas kājas, mīļākā vasaras kleitiņa, vējš, makšķeres un... arī dārza darbi. Vismaz lielā pavasara steiga nu jau ir kaut cik pazudusi, tāpēc varam atlaisties zālītē un uz brīdi atpūtināt acis no spožās gaismas.

BAIBA KŪRĒNA

Stikli zālē, baktērijas ūdenī? Nē!

Vijīgā Salaca ar dzeltenajiem īrisu ziediem, kalmēm un greznajām ūdensrozēm. Kaut kur pāri ūdeņim pārlaižas zilganzaļa spārīte, un «hops!» no ūdens tai pakal izlec mazs sapaliņš. Ūdens vēl noņirb gar mūsu acīm, un sapaliņš ir pazudis. Makšķernieks var tikai kāri noskatīties, kā zivtiņa pazūd upes dzelmē. Aina no Salacas ikdienas? Jā, tomēr kaut kā pietrūkst. Kas tas varētu būt? Atkritumi... Mūsu acis jau tā ir pieradušas pie iztukšotām alus pudelēm, stiklu lauskām un papīriem, ka tie šķiet kā mūsu ikdienas sastāvdaļa.

Viena lieta ir šādi atkritumi krastmalā, bet otra – mikroorganismi (baktērijas) ūdenī, kuras var kaitēt cilvēka veselībai. Cik tīrs ir Salacas ūdens, lai tajā peldētos? Šāds jautājums droši vien nomoka tos mazsalaciešus, kuri dzirdēja 27. jūnija Vidzemes ziņas, kurās stāstīja, ka Salacas ūdens (it sevišķi pie Mazsalacas) nav piemērots peldēšanai. Kur nākusi šāda informācija, nav zināms, tomēr to, ka Salacas ūdens ir tīrs, apstiprina Mazsalacas domes saņemtā vēstule «par peldēšanas kvalitāti» no Sabiedrības veselības aģentūras (SVA). Tajā sniegts apstiprinājums, ka pēc Pārīkas un veterinārā dienesta nacionālās diagnostikas centra Vidzemes reģionālās laboratorijas testēšanas pārskatu datiem, Salacas upē peldēties atļauts. Tas nozīmē, ka visi peldēt gribētāji par ūdens tīrību Salacā var būt droši.

«Cik tīrs ir Salacas ūdens, lai tajā peldētos?» Tā var jautāt mazsalacieši, kuri 27. jūnija Vidzemes ziņās dzirdēja, ka ūdens Salacā, it sevišķi pie Mazsalacas, nav pietiekami tīrs.

Par to, kas tad būtu jādara, stāsta domes priekšsēdētājs Ojārs Bekēris:

«Latvijas pašvaldībām valsts nosaka normas, kuras ir jāievēro, lai peldvietas būtu oficiālas. Pirmkārt, ir vajadzīga atbildīgā persona par šo noteikto peldvietu, bet šai personai jābūt atbilstoši izglītojai. Otrkārt, peldvieta regulāri ir jāsakārto – jāpārbauda gērbtuves, jāsakārto tualetes, jāpieskata, lai dzīvnieki netraucētu un neapdraudētu cilvēkus, jāiztīra krastmala un ūdens no dažādiem atkritumiem. Turklāt, lai visu labi varētu pieskatīt, ir nepieciešams sargs. Tad no šīs konkrētās peldvietas katru nedēļu jāsusūta noteiktās vietas grunts un ūdens paraugs uz laboratoriju, lai izdarītu analīzes. Tas prasītu ļoti lielus līdzekļus, tāpēc šādas peldvietas vismaz pagaidām nebūs.»

Tomēr šī iemesla dēļ cilvēki nepārtrauks šajā karstumā peldēties!

Kādas tad ir peldētāju iecienītākās vietas pie Salacas?

Netālu no Sv. Annas baznīcas, pie Rantiņu pirts ir peldvieta. Uz turieni pārsvarā nāk tuvāko māju cilvēki... Paši jau zina. Peldvieta ir diezgan sakopta, ja neskaita peldošu šampūna pudeli ūdenī. Ir uzstādīti arī soliņi – varbūt pirts īpašnieka, vai arī pašu vietējo darbs. Tas nav tik svarīgi, bet galvenais, ka ir, un tas priecē! Pretējā krastā uzbuvēta tāda kā liela laipa, un no tās lejā ūdenī lēkā puikas. Tur sastopam arī peldētāju Ainu. Viņa tepat tuvumā dzīvo un nāk uz šo peldvietu, jo tā sanāk vistuvāk, un vieta labāka bērniem (krasts ir diezgan lēzens, un peldvieta samērā sekla). Uz jautājumu, ja Mazsalacā būtu oficiāla peldvieta, kur tai būtu jābūt, Aina atbild: «Es jau nu nekur citur neietu!» – Jā, katram savs vislabākais.

Pazīstama vieta ir arī «zem igaunīšiem», kur peldētājs Modris nāk trīs reizes nedēļā. Tāpēc par manu izbrīnu, ka te ir tik daudz atkritumu, viņš pasmejās: «Ir bijis arī trakāk!»

Uzstādīta miskaste, bet kur atkritumi? – Nevis tajā, bet visapkārt tai. Turklāt arī zālē mētājas dažādi papīri, pa kādam stiklam utt. Vai tiešām jums, peldētāji, patīk iet uz tādu vietu? Jābrīnās par to, ka kāds vispār tur iet (un cilvēku bija labs bariņš), bet tad ieraudzīju: krasts ir brīnišķīgs, un pieklūšana ūdeņim lieliska. – Nu jā, tas ir galvenais noteikums.

Peldvieta pie Aurupītes (kur mazā upīte ietek Salacā) izskatās diezgan iecienīta. Par to var spriest gan pēc daudzajiem cilvēkiem, gan atstātajiem atkritumiem. Stikli, pudeles, papīri, pat pamperis – visus šos atkritumus Sanita mēģina neievērot, bet tomēr gribētos, lai peldvieta ir tīrāka. Viņa nākot uz šejieni diezgan bieži un vienmēr ar kādu kopā. Var redzēt, ka runājot viņa ir priecīga, bet, ja nebūtu atkritumu, būtu vēl priecīgāka...

No ceļa, kas ved uz Skaņo kalnu, pa iemītu taciņu var aizklūt līdz «Saliņām». Šī peldvieta izskatās vissakoptākā un ir labiekārtota. Ir gan soliņi un miskastes, gan tualete un gērbtuve, uz kuras kāds uzlīmējis «cūkmena» uzlīmīti. Un varbūt, ka tā ir iedarbojusies – neredz nevienu atkritumu. Šī peldvieta jau līdzinās oficiālai, tāpēc nesabojāsim tās labo izskatu!

Tā ir katra paši izvēle, uz kuru vietu iet peldēt, pašu izvēle, vai gribētos peldēt gar tīru vai netīru krastmalu. Bet padomājiet arī par citiem cilvēkiem, jo uz pasaules neesat viens pats.

(Makšķernieks nosprīda, lai sapaliņš vēl pagaus. Viņš aizgāja pa mazu taciņu cauri dzeltenajiem īrisu pudurim māju. Un mazā zivtiņa zem ūdens pateicās: «Paldies, paldies!» Arī īrisi pateicībā kļuva saules spožumā, bet ūdensrozēs ļāva spārēm nosēsties uz savām ziedlapām. Salaca gardi nosmejās un rāmi tecēja tālāk.)

BAIBA KŪRĒNA

Darbīgā vasara

Vasara ir pārņēmusi mūs visus savā varā, tomēr liela daļa skolēnu un jauniešu vēlas piestrādāt arī brīvajā laikā. Daļa jauniešu meklē darbu paši, pārējiem strādāt gribošajiem tika dota iespēja jau skolas laikā pieteikties NVA (Nodarbinātības Valsts aģentūra) rīkotajā projektā par skolēnu darbu vasarā. Līdzīgi kā iepriekšējos gados, arī šovasar nodarbinātības pasākumā ir iespēja piedalīties skolēniem vecumā no 15 līdz 18 gadiem. Skolēniem darbs tiek piedāvāts pašvaldības iestādēs. Vasaras nodarbinātības pasākums ilgst no 1. jūnija līdz 31. augustam. Lai iesaistītu pēc iespējas vairāk strādāt gribētāju, vienam pusaudzim noteiktais nodarbinātības periods ir viens mēnesis.

Arī Mazsalacā šai programmai pieteicās 12 jaunieši no Mazsalacas.

— Visi šie bērni arī dabūja darbiņu, — stāsta Mazsalacas pilsētas domes sociālā darbiniece Sandra Pikšēna. — Tomēr mēs bijām diezgan šokēti, ka šogad pieteicās tik maz. Jauniešu atsaucība bija diezgan kūtra, dažus pat nācās pierunāt, lai viņi tomēr strādātu un nepārdomātu. Jāpiebilst gan, ka mēs ņemām tikai jauniešus no Mazsalacas.

Katru mēnesi vienam skolēnam darbu piedāvā Skaņākalna dabas parks. Arī Mazsalacas vidusskola augustā ņems strādāt piecus jauniešus. Jūnijā pašvaldības iestādēs strādāja četri skolēni, savukārt augustā paredzēts, ka strādās seši. Tā kā lielākā daļa pašvaldības iestāžu darbinieku jū-

KRISTAPS ROZENFELDS

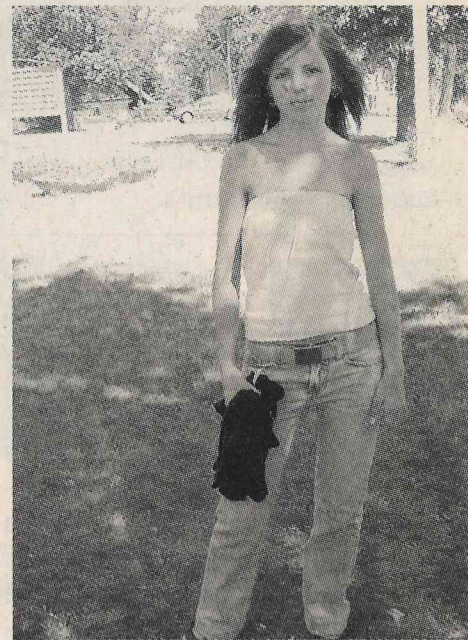
lijā iet atvaļinājumā, tad šomēnes domes dotajos darbos strādā tikai divi skolēni.

Jautāju šobrīd strādājošiem jauniešiem, ko viņi domā par darbu vasarā, kāpēc viņi nolēma strādāt un kā viņiem patīk šī nodarbe.

Kristaps Rozenfelds (16 g.), strādā Skaņākalna parkā:

— Strādāšana vasarā ir ļoti interesanta brīva laika pavadīšana. Esmu ļoti apmierināts, ka pieteicos! Protams, es atbalstu arī šo aizraujošo projektu, kurā jaunieši var nopelnīt naudu, kas mūsdienās ir ļoti nepieciešama.

Vita Reinalde (17 g.), strādā Mazsalacas pilsētas bibliotēkā:

VITA REINALDE

— Strādājot vasarā, jaunieši tiek nodarbināti. Viņi nestaigā tāpat vien apkārtnē, bet dara kaut ko noderīgāku. Es arī sāku strādāt, lai būtu ko darīt, bet man ne sevišķi patīk, ka jāstrādā ir dienas vidū. Esmu apmierināta, ka nav jāsež visu laiku mājās, un arī darba laiks nav garš.

KRISTĪNE SLOTIŅA

MŪSU UZŅĒMĒJI

Pie Ilzes

Z/s *Jaunbomji* saimniece Ilze Laizāne, strādājot šeit pat Mazsalacā, ir paveikusi lielu darbu lauksaimniecībā, kā arī devusi ieguldījumu mūsu pilsētas tūrisma attīstībā.

Nu jau vairāk nekā četrus gadus z/s *Jaunbomji* audzē visdažādākos krāšņumaugus, tomātus, gurķus un, pats galvenais — upenes, kas ir arī bioloģiski sertificētas. Pavisam saimniecība apsaimnieko turpat 100 ha zemes, no kuras 3,3 ha aizņem upenes, ar laiku, iespējams, platība tiks paplašināta. Saimniece stāsta, ka trūkst labu un uzticamu strādnieku, ko pieņemt darbā, tāpēc nekas cits neatliek kā daļu zemes iznomāt.

Darbs ar upenēm nav viegls, bet, ja strādā un dara, tad izdodas. Liels atspazs ir nesen iegādātais zāles plāvējs upenēm, pirms tam viss bija ar rokām jāravē...

— Saimniecībai primārā ir kvalitāte, upeņu audzēšanā nelietojam ķīmiskas vielas. Lai gan raža ir mazāka, tomēr zinām, ka audzējam kvalitatīvus augļus — žēl, ka maz cilvēku spēj to novērtēt! Arī tirgū diemžēl bioloģiskajām un ķīmiski apstrādātajām ogām ir vienāda cena, — saka I. Laizāne.

Saimniecībai pieder pavisam trīs lielas siltum-

nīcas, kurās tiek audzēti skaisti un kvalitatīvi tomāti un gurķi. Saimniecei ir plāni vēl paplašināties arī šajā ziņā. Tomātus audzē, lai iegūtu ne tikai augļus, bet arī sēklas.

— Šogad raža laba, kā jau katru gadu, augi veselīgi, ko vēl vairāk vēlēties?

Pašai gan vismīļākās ir puķes, kam ikdienā arī jāvelta visvairāk laika.

— Man patīk skatīties procesā, kā puķe attīstās, sākot no iesēšanas līdz pat noziedēšanai, — stāsta *Jaunbomju* saimniece. Sirdij vistuvākās ir tieši petūnijas, kas patiešām *Jaunbomju* sētā izceļas ar īpašu skaistumu.

— Vienīgais, kas traucē augiem, ir pārmērīgais karstums. Ja ārā ir 30 grādu, tad siltumnīcā augi nejūtas pārāk labi, un vieglāk var attīstīties arī slimības, kuras gan parādās tikai pēc laika, tāpēc tieši karstā laikā jāpievērš īpaša uzmanība gan augļiem, gan krāšņumaugiem. Arī jālaista daudz biežāk, īpaši puķes, kas karstumu panes grūtāk.

Tūrisms ir joma, kur izvērsties, darbi un plāni arī šajā nozarē. Šogad *Jaunbomjos* uzsākta kanoe laivu noma. Tūrisma domāts darboties plašāk, izmantojot Eiropas Savienības atbalstu projektu ietvaros. Pagaidām šo ieceri nav tik viegli realizēt,

Jaunbomju saimniece ar šī gada pirmo tomātu ražu. Un kā smaržo!

jo dažu atļauju iegūšanā joprojām valda liela birokrātija, stāsta Ilze.

Domāju, ka *Jaunbomji* ir lielisks piemērs, kā

arī attālā Latvijas nostūrī ir iespējams viss — vajadzīga tikai pacietība, izdoma un darbaspārs!

ANDA KĻAVIŅA

MAZSALACAS NOSLĒPUMI

Tikšanās ar spoku

Kurš gan no mums nav lasījis spoku stāstus vai dzirdējis noslēpumainas teikas? Divaini notikumi iet no mutes mutē, un katrs tos tālāk stāsta pa savam. Tomēr viena lieta ir šādus stāstus dzirdēt, bet pavisam cita — piedzīvot pašam...

Spoks no skolas ceturtā stāva

Vai mūsu skolā spokojas? Vai esat redzējuši spoku?

Šādu jautājumu uzdevu kādai ilggadējai skolotājai Mazsalacas vidusskolā.

— Uz šo jautājumu nemaz nav tik viegli atbildēt, kā pirmajā mirklī šķiet.

Ja šādu jautājumu man uzdotu pusaudzes gados, noteikti teiktu «jā». Balles vakaros tumsā

centāmiem lavīties uz ceturto stāvu. Noskaņu laikam jau paši bijām radījuši diezgan pabaisu, un tad arī gadījās reizes, kad viens bija dzirdējis sievietes tērpa čaboņu, cits aiz sevis jutis soļus, vēl cits sievietes silueta izžušanu kāpnēs uz bēniņiem. Šādas izjūtas ne reizi vien bija pārņemušas arī mani.

Vai tās radās mūsu iztēlē dažādu nostāstu ietekmē, cik tur bija patiesības, tagad grūti pateikt.

Abās skolās ēkās naktī pabūt gadījies diezgan bieži, un vienu gan varu apgalvot — tumsā izjūtas katrā no ēkām ir pilnīgi atšķirīgas. Jaunajā skolā visu dzirdēto trokšņu avots ir skaidrs — vējš logos, ventilācijas šahtās, atbalsojas soļi. Muižas ēkā izjūtas tiešām citas. Trokšņi klusāki, neizteiktāki.

Kā uzzināt, kā ir īstenībā? Domāju, ka par to jāpārliciecinās katram pašam.

Cik zinu, vairāku sākumskolas klašu kolektīvi dažkārt to arī dara. Pavadot nakti muižas ēkā, kopīgi tiek lasīti un izdzīvoti spoku stāsti.

Bet durvis bija ciet!

Dažkārt, lai sastaptu spoku, nemaz nav jāiet uz veco muižu vai kapiem. Kāda mazsalaciete neizskaidrojamu parādību redzējusi pati savās mājās...

— Tas notika 1959. gada jūnijā, kad mācījos 11. klasē, eksāmenu laikā. Visu laiku biju dziļojuši kopā ar ģimeni, nekad nebiju nakšņojusi viena.

Un notika tāds negadījums, ka visai ģimenei bija jāaizbrauc uz bērēm, bet, tā kā man bija nakošajā dienā ķīmijas eksāmens, paliku mājās.

Naktī guļot jutos divaini un sāku par daudz ko domāt. Un pēkšņi man liekas, ka kaut kur istabā rodas troksnis. Es domāju, vai dieniņ — kas tagad notiks, vai kāds nāks, bet kā var nākt, ja durvis ir ciet un aizslēgtas! Es skatos uz durvīm, un man liekas, ka kaut kāds troksnis tomēr ir... Un pēkšņi es jūtu un redzu, ka tās sāk vērties lēnām vaļā un parādās it kā izplūdis cilvēka veidols. Es aiz bailēm noslēpos zem segas. Kādu laiku guļu, bet tad beidzot skatos, kas tad noticis. Un izrādās, ka nav nekas. Kā varēju redzēt, ka durvis veras?

Vai iepriekš aprakstītais bijis tikai šo cilvēku iztēles auglis, vai tas tiešām noticis īstenībā — ticēt tam vai ne, paliek jūsu, lasītāju, ziņā...

Paldies šo stāstu autorēm!

IEVA ANDREJAUSKA

Tilta starp latviešiem ārzemēs un Latviju būvētājs

Indulis Bērziņš

Dzimis: 1983. gada 15. augustā, Aizkrauklē
Mācījies: no labiem cilvēkiem
Gim. stāvoklis: neprecējies
Darba pieredze: LR konsulāts Bonnā
Visvairāk patīk: Latvijas daba un pozitīvi cilvēki
Nepatīk: divkosība un meli

Indulis Bērziņš, 22 gadus vecs, mazaizraucis un portāla www.latviesi.com galvenais redaktors. Savos 22 gadus Indulis paspējis iekarot savu vietu zem šīs saules un dara to, ko var uzskatīt par vienu no vislielākajām greznībām – strādā darbvietā, kas, paša radīta, ir vienlaikus arī viņa aizraušānās.

Kā un kāpēc radās [Latviesi.com](http://www.latviesi.com)?

– Ideja par interneta portāla latviešiem ārzemēs izveidi man radās, kad, dzīvojot Bonnā, es internetā meklēju informāciju par latviešu sabiedrību Vācijā un citur pasaulē. Ar nožēlu nācās secināt, ka šādu informāciju ir ļoti grūti atrast. Tādēļ tika izveidots www.latviesi.com, lai vienotu latviešus visā pasaulē, palīdzētu kopt latviskumu arī ārpus Latvijas, kā arī ziņotu par latviešu aktivitātēm pasaulē. Portālā tiek sniegta informācija arī par pasākumiem Latvijā, kas ir saistīti ar latviskuma saglabāšanu un kopšanu. Manuprāt, [latviesi.com](http://www.latviesi.com) ir kā tilts starp latviešiem ārzemēs un Latviju.

Pirmie darbi portāla izveidē tika veikti jau pirms vairāk nekā trim gadiem Vācijā, un šī gada 8. martā notika portāla prezentācija.

Ar ko īsti nodarbojas www.latviesi.com?

– [Latviesi.com](http://www.latviesi.com) mērķis ir apkopot pilnīgi visu informāciju, kas varētu būt noderīga latviešiem ārpus Latvijas, kā arī tiem Latvijā, kuriem ir interese par studēšanu, strādāšanu vai latviešu sabiedrību ārpus Latvijas.

Portālā regulāri tiek publicētas jaunākās ziņas un informācija, kas ir interesanta un noderīga latviešiem, kas dzīvo ārpus Latvijas. Ir izveidotas valstu sadaļas, kur ir atrodama informācija par latviešu organizācijām, kopienām un latviešiem dažādās pasaules valstīs. Regulāri tiek papildināts notikumu kalendārs, kurā ir atrodama apkopotā un lasītāju iesūtīta informācija par notikumiem ārpus Latvijas ar latviešu līdzdalību. Latviešu kopienā sadaļā ir iespējams pievienoties jau esošai vai arī izveidot jaunu kopienā, kas palīdzēs atrast un uzturēt kontaktus ar latviešiem savā apkārtnē. Pa valstīm un kategorijām labi strukturētā forumā ir iespējams atrast atbildes uz daudziem interesantiem jautājumiem.

Līdz šim [Latviesi.com](http://www.latviesi.com) ir tapis manā brīvā laikā, bet, apziņoties apkopjamās informācijas daudzumu, no 1. jūnija ir piesaistīts pilna laika redakcijas darbinieks. Tuvākajā nākotnē plānoju, ka pie portāla strādās vismaz 2 pilna laika redakcijas darbinieki. Lai nodrošinātu informācijas aktualitāti, tiek piesaistīti reģionālie redaktori, kas portālam piegādā informāciju par latviešu aktivitātēm viņu mītnes zemēs. Ir izveidojusies arī ļoti laba sadarbība ar Latvijas pārstāvniecībām un latviešu organizācijām ārpus Latvijas.

Kas bija tas, kā dēļ [Latviesi.com](http://www.latviesi.com) kļuva populāri?

[Latviesi.com](http://www.latviesi.com) mērķis ir sniegt cilvēkiem tiem nepieciešamo informāciju un latviešiem, kas dzīvo ārzemēs, palīdzēt veidot kontaktus ar latviešu sabiedrību savā tuvumā. Atpazīstamība nāca, kad tie, kas [latviesi.com](http://www.latviesi.com) atrada sev vajadzīgo informāciju, sāka regulāri apmeklēt šo portālu.

Tieši šobrīd pieprasījums pēc šāda veida informācijas ir ļoti liels, jo ir ļoti maz tādu, kuriem kāds radnieks, draugs vai paziņa nedzīvo ārpus Latvijas.

Vai www.latviesi.com līdzinās populārajam interneta portālam www.draugiem.lv?

[Latviesi.com](http://www.latviesi.com) un [draugiem.lv](http://www.draugiem.lv) ir ļoti atšķirīgi portāli, jo [draugiem.lv](http://www.draugiem.lv) ir komerciāls izklaides portāls, savukārt [latviesi.com](http://www.latviesi.com) ir nekomerciāls – informatīvs portāls, kā mērķis ir pildīt sabiedriskā labuma funkcijas. Portālā ir iestrādātas arī vairākas jaunāko tehnoloģiju iespējas, kas ietver līdzīgus elementus, ko

INDULIS BĒRZIŅŠ

cilvēki Latvijā iepazīnuši caur draugiem.lv, taču tās ir tikai dažas no daudzām portāla sadaļām.

[Latviesi.com](http://www.latviesi.com) mērķauditorija ir tieši latvieši ārzemēs, lai sniegtu specifisku informāciju, kas ir grūti sameklējama vai vispār nav atrodama. Visa portāla struktūra un iespējas ir pielāgotas tieši vajadzībām, kas ir aktuālas latviešiem ārzemēs. Mans mērķis ir veicināt komunikāciju ne tikai interneta vidē, bet galvenokārt arī «reālajā» dzīvē. Ir ļoti svarīgi, lai latviešiem, kas dažādu iemeslu dēļ atrodas ārpus Latvijas, ir iespēja uzzināt par dažādiem notikumiem, kā arī sameklēt citus latviešus savā apkārtnē.

Labs piemērs informācijas apkopošanai bija pirms mēneša – mums izdevās apkopot informāciju par Jāņu svinībām 14 pasaulē valstīs.

Ko tev nozīmē būt galvenajam redaktoram?

– Būt galvenajam redaktoram ir vienlaicīgi ļoti interesanti un atbildīgi. Ir ļoti svarīgi apzināties lasītāju vajadzības un sniedzamo informāciju pielāgot lasītāju interesēm. Internetā ir atrodama ļoti plaša informācija, kas varētu noderēt latviešiem, kas dzīvo vai tikai plāno pārcelties uz dzīvi ārpus Latvijas. Mans mērķis ir ne tikai šo visu informāciju apkopot, bet arī piedāvāt [latviesi.com](http://www.latviesi.com) lasītājiem tādā veidā, lai šī informācija būtu viegli atrodama un ērti lasāma.

Kādu tu redzi nākotni [Latviesi.com](http://www.latviesi.com)?

– Esmu izvirzījis ļoti augstu mērķi – apkopot pilnīgi visu informāciju, kas varētu būt noderīga latviešiem ārzemēs, kā arī tiem Latvijā, kuriem ir interese par studēšanu, strādāšanu vai latvisko dzīvi ārpus Latvijas. Apkopjamais informācijas apjoms ir ļoti liels. Tuvākajā laikā tiks izveidotas jaunas sadaļas – *darbs ārzemēs* un *izglītība ārzemēs*. Ceru arī izveidot sadaļas *kā nokļūt Latvijā* un *latviešu tradīcijas*.

Paralēli aktivitātēm internetā cenšos organizēt arī aktivitātes reālajā dzīvē.

Viena no tām ir Pasaules Latviešu Jauniešu Konference «Mēs – latvieši pasaulē», kas notiks šī gada septembrī Rīgā, «Tautiešu mēneša» ietvaros. Jauniešu konference kopā pulcēs aktīvus, ārpus Latvijas dzīvojošus latviešu jauniešus, lai kopīgi diskutētu par latviešu jauniešiem aktuālām problēmām un jautājumiem, kas skar informācijas pieejamību un apmaiņu starp latviešiem ārzemēs, jauniešu piesaisti latviešu organizācijām, izglītības iespējām, konkurētspēju darba tirgū un latviskās

pašapziņas aktualitāti.

2005. gadā šādu konferenci rīkoju Bonnā, Vācijā. Šogad konferences ietvaros būs vienas dienas izbrauciens uz Valmieru. Ir paredzēta pilsētas apskate, tikšanās pilsētas domē, kā arī diskusija ar Vidzemes augstskolas studentiem.

Pastāsti, lūdzu, mazliet par «Tautiešu mēnesi»!

– Šī gada septembrī Īpašu uzdevumu ministra sabiedrības integrācijas lietās sekretariāts sadarbībā ar Pasaules brīvo latviešu apvienību organizē «Tautiešu mēnesi», kā ietvaros paredzēti vairāki pasākumi, kuru pamatmērķis – aktualizēt sabiedrībā diskusiju par jautājumiem, kuri skar ārzemēs dzīvojošo latviešu un viņu ģimenes locekļu piederības sajūtu etniskajai dzimtenei un lomu Latvijā notiekošajos procesos. «Tautiešu mēneša» galvenais uzdevums ir abpusēji informēt sabiedrību Latvijā un mītnes zemēs, mazināt aizspriedumus un sekmēt dialogu.

Dzīve ārpus Latvijas

– Kad vēl vidusskolas laikā bija jāizvēlas, kur studēt, man bija iespēja nokārtot vācu valodas eksāmenu, kas dod iespēju studēt Vācijas universitātēs. Man, protams, bija izvēle – studēt Valmierā, Rīgā vai Vācijā... es izvēlējos Vāciju.

Par nokļūšanu Vācijā ļoti liels paldies man ir jāsaka Bonnas universitātes baltu valodu lektoram, mazaizraucim Austrim Grasim, kurš man ir palīdzējis ne tikai universitātes un dzīvesvietas izvēlē, bet bijis arī skolotājs dzīves jautājumos. Ļoti priecājos, ka Austris par savām mājām Latvijā ir izvēlējis tieši Mazsalacu!

Tu drīz atgriezies Latvijā uz pastāvīgu dzīvi. Kas tevi pamudināja izdarīt šādu izvēli?

– Latvija ir manas mājas, kur es vienmēr vēlēšos atgriezties. Neviens nekad nav atcēlis un neatcels tavu nacionālo piederību – tas ir pats vērtīgākais dzīvē, kas var būt.

Man jāsaka liels paldies maniem vecākiem un vecvecākiem, kas ir ieguldījuši ļoti daudz sava laika un enerģijas, lai es izaugtu par latvieti. Liels paldies arī maniem skolotājiem Mazsalacas vidusskolā, jo mājās bērnu audzina vecāki, bet skolā šī loma jāuzņemas skolotājiem. Ļoti daudz manā dzīvē ir devusi 3x3 kustība Latvijā, un man ir liels prieks, ka joprojām katru gadu notiek divas 3x3 nometnes Latvijā!

Galvenās atšķirības starp vāciešiem un latviešiem!

– Vācieši ir izmantojuši iespēju daudzus gadus desmitus sakārtot savu ekonomiku un pašreiz bauda tās augļus, kas izpaužas lielās algās un sociālās garantijās. Latviešiem diemžēl šī iespēja strādāt savai tautai daudzus gadus tika liegta, un mēs vēl atrodamies attīstības stadijā. Es ļoti ceru, ka tuvāko gadu laikā mēs sasniegsim līmeni, ka daudzi latvieši, kas pēdējos gados ir izbraukuši, atgriezīsies Latvijā un turpinās strādāt savā profesijā. Tādēļ arī ir ļoti svarīgi veicināt latviskuma saglabāšanu ārpus Latvijas, jo lielā mērā arī no tā būs atkarīgs, cik daudz latviešu atgriezīsies Latvijā.

Mazsalaca. Ar ko tev tā saistās?

– Mazsalacā esmu pavadījis lielāko savu dzīves daļu un vienmēr ar prieku šeit atgriežos. Ļoti priecājos, ka Mazsalacā ir cilvēki, kam rūp Mazsalacas nākotne, kuri iegulda lielu darbu, lai veicinātu pilsētas attīstību. Esmu pārliecināts, ka, attīstot kultūras nozari un tūrismu, Mazsalacai izdosies nostiprināties Latvijas kartē.

Ir ļoti patīkami Vācijā, sakot, ka esmu no Latvijas, saņemt pretjautājumu: «...no Mazsalacas?».

Kādu redzi Mazsalacu pēc 10 gadiem?

– Esmu ļoti daudz laika pavadījis Skaņākalna parkā un ceru, ka tas būs izveidojies par plaši apmeklētu tūrisma objektu. Tas nav viegls darbs, jo ir jāizveido un jāsaglabā tūrisma objekti un infrastruktūra arī pilsētā, bet, redzot cilvēku aktivitāti, esmu pārliecināts, ka tas ir iespējams.

Novēlējums mazsalaciešiem!

– Būt Mazsalacai piederīgiem...!

Ir ļoti patīkami Vācijā, sakot, ka esmu no Latvijas, saņemt pretjautājumu: «...no Mazsalacas?».

Kāds ir tavs jaukākais šīs vasaras notikums?

Ija (skolniece):

Nakšņojām teltī pie Burtnieka – forši!

Ingūna

(mācās, strādā):

Mēs ar draudzeni bijām kopā uz Jūrmalu. Ne pa jokam izklaidējamies – bija jautri!

Maksis (skolnieks):

Vakar spēlējām Burtniekos futbolu – gāja labi! Bet pārsteiguma balvā bija zivis, tāpēc sanāca arī pie viena vēl krietni paēst! Vēl šovasar esmu labi atpūties pie jūras.

Silvija

(auklē mazdēlu):

Godīgi sakot, nezinu. Mazsalacas svētki ir vieļņīgie, kas tagad nāk prātā.

